

SUPERBÖRSEN **MÅL FÖR MÅL** **FOTBALL LIVE** **SPEL & ODDS** **SPORT | tv**

1 2 3

Textstorlek:

Foto: LASSE ALLARD

Dubbel-Nisse

”Det var Lennart Hylands mål – inte mitt”

FORSHAGA

Nere i gillestugan hos Nisse Nilsson i Forshaga lever minnena kvar.

Minnena från den tid då ishockeyn växte fram till Sveriges folkäraste sport

En tid då en landslagskedja kunde vara intakt i tio års tid och Tre Kronor vimlade av älskade profiler.

– Men jämför inte dagens ishockey med den vi spelade. Det är en helt annan sport, säger Nisse Nilsson.

Hockeyn fick sitt stora genombrott då tv-apparaterna kom in i de svenska hemmen och hockeyns första stora ögonblick kom den 13 mars 1962, långt borta i Colorado Springs i USA. Sverige mot Kanada och seriefinal.

Alla som var tillräckligt vuxna på den tiden, kan fortfarande höra Lennart Hylands vrålände röst i bakhuvudet.

”Pucken gliiiiiiiider in i måååååå! Den gliiiiiiiider in i måååååå!”

Det var ett av de mest dramatiska ögonblicken i svensk idrottshistoria och den som sköt det avgörande målet var just Nisse Nilsson. Men det är det inte lika många som minns?

– Nej, det var Lennart Hylands mål. Inte mitt, säger Nisse i dag.

– Vi var hårt tillbakapressade av kanadensarna, som hade tagit ut sin målvakt. Allt vi tänkte på var att försöka få ut pucken ur egen zon. Jag slängde ut en puck som lika gärna kunnat gå till icing. Nu gick den in precis invid ena stolpen, säger Nisse och måttar ett par centimeter

mellan tummen och pekfingret.

Hyllades av folket

Lennart Hyland jobbade på radion på den tiden, men när de suddiga tv-bilderna från Colorado anlände till Sverige las hans röst till de ljudlösa tv-bilderna. Och ett stycke svensk hockeyhistoria var född.

Och när VM-hjältarna landade på Bromma i Stockholm togs de emot som kungar, första gången allmänheten mötte ett svenskt guldlag.

– Men det går inte alls att jämföra med dagens hyllningar på Sergels Torg, säger Nisse.

– Det hade väl kommit några hundra som stod och viftade med flaggor. Nerför trappan från propellerplanet klev hjältarna med cowboyhattar på huvudena och boots på fötterna och togs emot av det enda tv-team som krävdes på den tiden, då det bara fanns en tv-kanal.

Men Nisse Nilsson höll sig som vanligt i bakgrunden. Han var aldrig någon som gillade att stå i fokus.

Han har hunnit bli 66 år i dag och bor kvar i sitt Forshaga, där karriären började på 50-talet.

Dubbel-Nisse som han kallades under landslagsåren, eftersom han spelade under en tid då de flesta i Tre Kronor var kända under sina smeknamn.

Spelade allsvensk fotboll

Det var en oskyldig tid utan spelare eller talangscouter från NHL. Och lönerna var lika låga som säsongen var kort.

– Ja, det går inte att jämföra med i dag. Jag spelade fotboll också, som de flesta andra. Det blev till och med en vårsäsong i Djurgården i allsvenskan 1959, samma år som de tog SM-guld. Men jag hade spelat för få matcher för att få någon medalj.

– Jag hann ändå med ett derby mot AIK inför 35 000 åskådare. Det blev 1–1 och jag gjorde ett mål och passade till ett, säger Nisse och ler åt minnet.

– Målet gjorde jag för Djurgården, passningen slog jag till Lennart Backman – i AIK.

Nisse Nilsson var en av Sveriges hetaste hockeyspelare, då han värvades till Leksand till säsongen 1962–63.

På den tiden talades det om att Nisse hade ett eget vändkors vid Leksands Isstadion, en publikentré där alla biljettpengar gick rakt ner i Nilssons egen ficka.

– Äh, det här är den enda övergångssumma jag fick, säger Nisse och nickar åt tre dalahästar som står på en hylla.

Fan trot, men fick Nisse en extra hacka ur biljettkassan är det preskriberat nu.

Han var förmodligen värd varenda krona. För varken Nisse Nilsson eller någon annan stjärna drog sig tillbaka som några miljonärer. Det var bara att börja jobba direkt efter hockeykarriären, om man nu inte redan gjorde det.

Nisse avslutade karriären med ett SM-guld i Leksand 1969.

Vad hände sedan?

– Jag åkte runt och sålde lösviktsgodis i 30 år.

Hockeyspelarna drog sig inte tillbaka som några miljonärer på den tiden, även om Nisse kunde leva på hockeyn så länge han var aktiv. Han blev det första stora affischnamnet när dalaföretaget Jofa gav sig in i hockeybranschen med hjälmar och klubbor. VM-hjälmen och Dubbel Nisse-klubban blev storsäljare.

– Innan dess hade de bara sålt skinnkläder och skidutrustning, säger Nisse.

I dag är Jofa en av giganterna i hockeybranschen, numera uppköpta av kanadensiska CCM.

Men NHL var inte aktuellt för någon europé på den tiden. Det fanns bara sex lag i NHL, då Nisse var aktiv och de hade bara kanadensare i lagen.

– Men det hade ändå inte varit något för mig. Jag var inte den spelartypen. Jag hade 45 utvisningsminuter på 20 år som aktiv. Jag var inte alls någon fysisk spelare och hade inte passat där borta.

Tonar ner sig själv

Nisse är ytterst blygsam då han talar om sig själv. Men där nere i gillestugan talar väggarna i stället. Det hänger tidningsurklipp och teckningar från en tid då Dubbel-Nisse var lika stor idol som Peter Forsberg och Mats Sundin är i dag.

Prisskåpen är fyllda med svensk hockeys finaste utmärkelser. Hade Sverige ett eget Hockey Hall of Fame, skulle Nisses samling kunna vara en egen avdelning.

– Men det var inte så märkvärdigt på den tiden, säger han.

Inte hockeyn heller, om vi ska tro Nisse.

– När jag började sälja godis tog vi upp beställningar och skrev order med blyertspenna och suddgummi. När jag slutade hade vi bärbara datorer.

– Det har varit samma utveckling inom hockeyn. Det säger allt.

Mats Wennerholm

Fakta/ DUBBEL-NISSE

Namn: Ålder: Bor: Klubbar som aktiv: A-landskamper:

Utskriftsdatum: 2011-03-18

Publicerad: 2002-04-23

Webbadress:

<http://www.aftonbladet.se/sportbladet/hockey/article10272965.ab>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 71000

Mejla: 71000@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet